

Ympäristöministeriölle

8.3.2017

Jätelaitosyhdistys ry:n eriävä mielipide jätelain muuttamista selvittävän työryhmän loppuraporttiin ja jätelain muutosehdotuksiin

Ympäristöministeriö asetti 22.8.2016 työryhmän valmistelemaan jätelain (646/2011) muutosta. Työryhmän tehtävänä oli tammikuun 2017 loppuun mennessä valmistella jätelainsäädännön yhdyskuntajätehuollon vastuunjakoa koskevaa uudistusta ja samassa yhteydessä tarkastella myös jätelain ja hankintalainsäädännön yhteensovittamista ja tehdä näitä koskevat ehdotukset vaikutusarviointeineen. Jätelaitosyhdistys ry on ollut edustettuna työryhmässä.

Jätelaitosyhdistys ry ei voi kaikilta osin yhtyä työnsä päättävän työryhmän muutosehdotuksiin ja esittää eriävänä mielipiteenään seuraavaa:

1. Yhdyskuntajätehuollon vastuunrajausta koskeva muutos, jätelaki 32 §

Jätelaitosyhdistys katsoo, että jätelain 32 §:n kuntavastuun rajaaminen on tarpeeton ja ennen kaikkea jätehuollon sääntely-ympäristön ennakoitavuuden kannalta haitallinen muutos. Nyt esitetty rajausta olisi kolmas kunnan lakisääteiseen jätehuollon järjestämisvastuuseen suoraan kohdistuva muutos kuluneen kymmenen vuoden aikajänteellä – sääntelyn muutokset ovat olleet poikkeuksellisen nopeatahtisia. **Jätelain 32 § on Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan perusteltua säilyttää nykyisellään.**

Loppuraportissa esitetty muotoilu kuntavastuun rajaamisesta on kuitenkin huomattavasti parempi ja perustellumpi kuin pelkästään asumisessa syntyviin jätteisiin rajattava vastuu. Kunnan toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen säilyttäminen kunnan jätehuollon järjestämisvastuun piirissä on Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan perusteltua kunnan toiminnan jätehuoltojärjestelyjen sujuvuuden varmistamiseksi ja hallinnollisen taakan minimoimiseksi.

2. Kunnan toissijainen jätehuoltovelvollisuus, jätelaki 33 § 3 ja 4 momentti

Jätelaitosyhdistys katsoo, että **kunnan toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden (TSV) säännökseen esitetyt muutokset ovat huolestuttavia – erityisesti jätteen tuottajan näkökulmasta**. Loppuraportissa esitettyjen muutosten vaikutusta jätteen tuottajan asemaan ja oikeuteen saada kohtuudella jätehuollon välttämättömyyspalveluja ympäristöperusoikeuden edellyttämällä tavalla ei ole Jätelaitosyhdistyksen toistuvista pyynnöistä huolimatta arvioitu.

Toimialan yhteiseen ja ympäristöministeriön johdolla valmisteltuun Jätelakioppaaseen viitaten Jätelaitosyhdistys esittää, että **jätelain 33 §:n 3 momenttiin tulee loppuraportissa esitetyn jätehuoltoviranomaisen selvillä olemisen velvollisuuden sijaan kirjata, että kunnan on arvioitava jätehuollon palvelutarjontaa siinä laajuudessa kuin on tarpeen**. Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan TSV-säännöksen tavoite ja tarkoitus sekä kohtuusnäkökulmat huomioiden on välttämätöntä, että **TSV-palvelun pyytäjän pyynnön rooli on merkittävässä asemassa muun palvelutarjonnan olemassa olon ja puutteen arvioinnissa**.

Sopimusta koskevassa kirjauksessa 4 momentissa tulee säilyttää normaali sopimusvapaus.

3. Poikkeus velvollisuudesta luovuttaa jäte kunnan järjestämään jätehuoltoon, jätelaki 42 §

Jätelaitosyhdistys katsoo, että **poikkeus velvollisuudesta luovuttaa jäte kunnan järjestämään jätehuoltoon ei saisi vaarantaa kunnan järjestämän jätehuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista**. Asia on tarpeen ottaa huomioon, sillä poikkeamisen edellytyksiä esitetään loppuraportissa lievennettäväksi puhtaasta laillisuusharkinnasta kohti tarkoituksenmukaisuusharkintaa.

Lisäksi Jätelaitosyhdistys esittää **jätelain 42 §:n soveltamisalan tarkkarajaista laajentamista siten, että poikkeaminen jätteen haltijan jätehuollon järjestämisvastuusta olisi mahdollista myös silloin, kun kyse olisi kuntavastuun rajauksen myötä kunnan vastuun ulkopuolelle jäävistä toiminnoista**. Vaihtoehto mahdollistaisi sosiaali- ja terveysministeriön esittämiin sosiaali- ja terveyspalvelujen jätehuoltoa koskeisiin huoliin vastaamisen.

4. Kirjanpitovelvollisuuden täsmentäminen, jätelaki 44 §

Kuntien toissijaisen vastuun nojalla tuottamiin palveluihin liittyvän avoimuuden lisääminen on tärkeä tavoite. Loppuraportissa esitetty lähestymistapa johtaa kuitenkin esitetyn velvollisuuden ja sen täyttämisen mahdollisuuksien välisiin merkittäviin ristiriitoihin.

Jätelaitosyhdistys katsoo, että **tavoite ovat saavutettavissa loppuraportista poikkeavalla tavalla jätelain 79 §:n kautta huomioimalla säännöksessä velvoite TSV-maksukertymän erotteluun. Vaihtoehtoinen lähestymistapa edistää avoimuutta asettamatta kuitenkaan jätelaitoksia kohtuuttomaan asemaan.**

5. Jätehuollon sidosyksikkösääntely ml. oma ulosmyyntiprosentti, uusi säännös jätelakiin

Loppuraportissa esitetty jätehuollon sidosyksiköille jätelaissa säädettävä oma markkinaehtoisen ulosmyynnin pysyvä 10 prosentin raja ilman euromääräistä rajaa on askel oikeaan suuntaan. Esitetty pysyvä ulosmyyntiraja ei kuitenkaan ole riittävä eikä perusteltu, kun tavoitteena on turvata jätehuoltopalveluiden saatavuus. Jätelaitosyhdistys esittää, että **jätehuollon sidosyksiköiden ulosmyynnin ylärajaksi tulee säätää hankintadirektiivin mukaisesti 20 prosenttia.**

6. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset, jätelaki

Mikäli kuntavastuuta rajataan, tulee Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan myös siirtymäsäännöksessä huomioida voimassaolevan lain nojalla muodostetut sopimussuhteet. Jätelaitosyhdistys katsoo, että **siirtymäajan tulee jatkua jätteenkuljetuksen kuljetussopimusten loppuun saakka tai enintään viisi vuotta lain voimaantulosta.** Lisäksi siirtymäsäännöksissä tulee huomioida lainsäädännön muutosten kokonaisuus.

Perustelut Jätelaitosyhdistyksen näkemyksille

1. Yhdyskuntajätehuollon vastuunrajausta koskeva muutos, jätelaki 32 §

Yhdyskuntajätehuollon vastuunjaon muuttaminen pohjautuu pääministeri Sipilän hallituksen hallitusohjelmakirjaukseen kuntavastuun rajaamisesta pelkästään asumisessa syntyviin jätteisiin. Hallitusohjelman toimeenpanemiseksi annettu toimintasuunnitelman¹ mukaan vaikutusten arvioinnin perusteella valmistellaan tarpeelliset muutokset lainsäädäntöön. Toimintasuunnitelma nostaa vaikutusten arvioinnin olennaiseen rooliin hallitusohjelman kirjauksen toteuttamisessa. Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan ympäristöministeriön teettämä vaikutusten arviointi² ei tue hallitusohjelmakirjausta kuntavastuun rajaamisesta.

¹ Toimintasuunnitelma strategisen hallitusohjelman kärkihankkeiden ja reformien toimeenpanemiseksi, Hallituksen julkaisusarja 13/2015.

² Vaikutusten arviointi kunnan vastuun rajauksesta yhdyskuntajätehuollossa, Ympäristöministeriön raportteja 20/2016.

Jätelainsäädännön kuntavastuuta koskevassa sääntelyssä on toteutettu viime vuosina *poikkeuksellisen nopeatahtisia muutoksia*. Nyt esitetty rajausta olisi toteutuessaan kolmas kunnan lakisääteiseen jätehuollon järjestämisvastuuseen suoraan kohdistuva muutos kuluneen kymmenen vuoden aikajänteellä. Lainsäädännön jatkuva muuttumisen uhka on tuonut kunnan lakisääteisen jätehuollon järjestämisvelvollisuuden käytännön toteuttamiselle sekä toimialalle epävarmuutta. Nyt esitetty kuntavastuun rajausta jatkaa jätehuollon lainsäädäntökentän ennakoimattomuutta ja epävarmuutta.

Jätelaitosyhdistys muistuttaa, että jätelain 32 §:ssä kunnille säädetty lakisääteinen järjestämisvastuu konkretisoituu nimenomaisena kunnille osoitettuna lakisääteisenä tehtävänä. Kyse on ennen kaikkea kuntien järjestämisvastuuseen kuuluvasta lakisääteisestä *velvollisuudesta*, ei yksinoikeudesta jätteisiin.

Kunnat ovat investoineet lakisääteisen velvollisuutensa hoitamiseen valtion ohjaamana ja lainsäädännön edellyttämällä tavalla. Nyt ehdotettuja muutoksia voidaan pitää jätehuollon lainsäädännön ennakoitavuuden kannalta haitallisena. On oleellista, että myös kunnille taataan luottamuksensuojaa lakisääteisen velvoitteensa osalta.

Jätelaitosyhdistys pitää kuntavastuun rajaamista tarpeettomana ja ennen kaikkea jätehuollon sääntely-ympäristön ennakoitavuuden kannalta haitallisena edellä mainitut näkökohdat huomioiden. Jätelaitosyhdistyksen näkemyksen mukaan jätelain 32 §:n kuntavastuu tulisi säilyttää nykyisessä muodossaan.

Jätelaitosyhdistys katsoo kuitenkin, että jätelakityöryhmän loppuraportissa esitetty jätelain 32 §:n muutos, jossa kunnan vastuun piiriin jäisivät asumisen jätteiden ohella kuntien toiminnoissa syntyvät yhdyskuntajätteet, on huomattavasti parempi ja perustellumpi vaihtoehto kuin kuntien vastuun rajaaminen pelkästään asumisen jätteisiin. Jätelaitosyhdistys yhtyy tältä osin jätelakityöryhmän lopputuloksessa esitettyihin perusteluihin ja korostaa valitun lähestymistavan hyötyjä hallinnollisen taakan näkökulmasta. Kunnan toiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen säilyttäminen kunnan jätehuollon järjestämisvastuun piirissä on perusteltua kunnan toiminnan jätehuoltojärjestelyjen sujuvuuden varmistamiseksi ja hallinnollisen taakan minimoimiseksi.

Jätelaitosyhdistys muistuttaa, että kuntavastuun rajaamisen myötä kunnan jätehuollon järjestämisvastuun ulkopuolelle jäävien toimintojen jätehuollon järjestämisvastuu palautuu nimenomaisesti *jätteen haltijalle*, jonka vastuulle jätehuollon asiamukainen järjestäminen jätelain mukaisesti jää. Loppuraportissa esitettyssä muodossa kuntavastuun ulkopuolelle jäisivät sosiaali-, terveys- ja koulutustoiminnassa sekä muussa hallinnollisessa toiminnassa syntyvät yhdyskuntajätteet. Rajausta aiheuttaa näin ollen rajauksen piiriin kuuluville julkisille toimijoille

merkittävää hallinnollisen taakan lisääntymistä jätteen haltijan jätehuollon järjestämisvastuun palautumisen myötä. Julkisessa toiminnassa tarvittavien toimintojen järjestämisessä lähtökohtana on palvelujen kilpailuttaminen hankintalain mukaisesti.

Lakimuutoksen kohderyhmään kuuluvat jätteen haltijat jäisivät muutoksen myötä myös kuntien jätehuoltomääräysten ulkopuolelle. Lakimuutos vaikuttaa näin ollen myös paikalliset olosuhteet huomioivaan jätteen syntypaikkalajitteluun ja sen laatuun. Riskinä on kiertotalouden läpimurron edellytysten heikkeneminen.

2. Kunnan toissijainen jätehuoltovelvollisuus, jätelaki 33 § 3 ja 4 momentti

Kuntien toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden (TSV) säätämisen taustalla olevat ympäristön- ja terveydensuojelun näkökulmat palautuvat ympäristöperusoikeuteen (perustuslaki, 731/1999, 20 §). Kuntien toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden tarkoituksena on turvata *kaikille jätehuoltopalveluiden kohtuullinen saatavuus*. Tämä käy kiistatta ilmi muun muassa voimassa olevan jätelain esitöistä³:

”Toimiva jätehuolto on perustuslain 20 §:n mukaisen ympäristöperusoikeuden toteutumisen edellytys. Julkisella vallalla on siksi katsottava olevan velvollisuus turvata jätehuolto siinäkin tapauksessa, kun se on ensisijaisesti jätetty jätteen haltijoiden ja yksityisten jätehuoltopalveluiden tarjoajien välisen sopimuksen varaan.”

Jätelakityöryhmässä korostettiin vahvasti kilpailuoikeudellista näkökulmaa jätehuollon järjestämisessä. **Jätelaitosyhdistys pitää välttämättömänä, että kuntien toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden tarkastelussa huomioidaan sen lähtökohta ympäristöperusoikeutta turvaavana säännöksenä.** Kyseessä on tyypillinen oikeushyvien kollisiotilanne, jossa oikeushyvien väliset suhteet tulevat arvioitavaksi. Jätelain sääntely-yhteydessä merkitystä saavat ennen kaikkea ympäristön ja terveydensuojeluun liittyvät näkökulmat⁴. Ympäristövaliokunta on jätelain säätämisen yhteydessä tiivistänyt tämän kollisiotilanteen mietinnössään⁵ seuraavasti:

”Valiokunta korostaa, että yhdyskuntajätehuollon sääntelyn tärkein tavoite on varmistaa jätehuollon järjestäminen ympäristön ja terveyden kannalta turvallisella

³ HE 199/2010 vp, s. 85.

⁴ Jätelaki (646/2011), 1 §: ”Tämän lain tarkoituksena on ehkäistä jätteistä ja jätehuollosta aiheutuvaa vaaraa ja haittaa terveydelle ja ympäristölle sekä vähentää jätteen määrää ja haitallisuutta, edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä, varmistaa toimiva jätehuolto ja ehkäistä roskaantumista.”

⁵ YmVM 23/2010 vp, s. 9.

tavalla. Yritystoiminnan edistäminen on myös tärkeä tavoite, mutta tässä sääntely-yhteydessä toissijainen ympäristön ja terveydensuojeluun nähden. Kokonaisvastuu riittävien ja toimivien jätehuoltopalvelujen järjestämisestä asumisessa syntyvälle ja muulle vastaavalle jätteelle soveltuu valiokunnan mielestä parhaiten säädettäväksi kunnalle. Tarpeellinen on myös kunnan rooli toissijaisen jätehuoltopalvelun tarjoajana elinkeinotoiminnan jätteille siinä tilanteessa, kun yksityistä jätehuoltopalvelua ei ole kohtuudella saatavissa.”

Jätelaitosyhdistys on erityisen huolissaan kunnan toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden säännökseen esitetyistä muutoksista *jätteen tuottajan* näkökulmasta. Jätelakityöryhmän loppuraportissa esitetään jätelain 33 §:ään muutoksia, jotka ovat merkittäviä kunnan toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden soveltamiskäytännön kannalta. Jätelakityöryhmässä ei ole Jätelaitosyhdistyksen toistuvista pyynnöistä huolimatta lainkaan arvioitu *muutosten vaikutusta jätteen tuottajien asemaan ja oikeuteen saada kohtuudella välttämättömyyspalveluja kaikkialla.* Jätelaitosyhdistys on huolissaan jätelakityöryhmän loppuraportin sisällöstäkin ilmenevän keskustelun kohdistumisesta yksinomaan yksityisten jätealan yritysten ja kuntien jätelaitosten näkökulmiin. Siitä toissijaisessa vastuussa ei ole kysymys – toissijainen vastuu on tarkoitettu jätteen tuottajalle. Tätä suhdetta kuvataan varsin selkeästi voimassa olevan jätelain esitöissä⁶, jossa verrataan jo kumotun jätelain (1072/1993 muutoksineen) ja voimassa olevan jätelain välistä suhdetta:

”Kunnalla olisi toissijainen velvollisuus järjestää jätehuolto silloin, kun jätteen haltija tätä muun palvelutarjonnan puutteen vuoksi pyytää ja jäte soveltuu kunnan järjestelmään (33 §). Jätteitä tuottavien yritysten näkökulmasta ehdotettu säännös turvaisi – kunnan jätehuoltokapasiteetin puitteissa – jätehuoltopalveluiden saatavuuden ennustettavuutta.”

”Esityksellä parannettaisiin alueellisen tasavertaisuuden toteutumista jätehuoltopalvelujen saatavuudessa. – Ehdotettu kunnan toissijainen velvollisuus järjestää jätehuolto (33 §) turvaisi osaltaan jätehuoltopalveluiden saatavuuden alueilla, joilla ei synny riittävästi markkinaehtoista palvelutarjontaa.”

Jätelaitosyhdistys muistuttaa, että kuntien toissijainen jätehuoltovastuu on nimensä mukaisesti toissijaista. Toissijainen vastuu on voimassa olevan jätelain säätämisen yhteydessä jätelakiin otettu säännös, jonka tarkoituksena on ollut turvata jätehuollon välttämättömyyspalvelujen kohtuullinen saatavuus kaikkialla (ns. perälautapykälä). Kuntien tehtävänä on tuottaa

⁶ HE 199/2010 vp, s. 50 ja 55.

toissijaisen vastuun palveluita jätehuoltopalvelua tarvitsevan tahon pyyntöön perustuen kohtuullisuusnäkökohdat huomioiden.

TSV-sääntelyn muutoksien osalta työryhmän loppuraportissa viitataan Jätelakioppaan⁷ suosituksia vastaavaan tulkintaan. Jätelaitosyhdistys huomauttaa, että loppuraportin esitys eroaa merkittävästi Jätelakioppaan suosituksista. Jätelakioppaan suositukset lähtevät siitä, että TSV-palvelu perustuu aina jätteen haltijan pyyntöön. Markkinapuutteen osalta Jätelakioppaan suositukset huomioivat kahtaalle suuntauvan arvion merkityksen: *kunta arvioi markkinapuutetta, mutta yhtälailla jätteen haltijan tehtävänä on selvittää yksityisen palvelutarjonnan saatavuutta ja niiden kohtuullisuutta jätteen haltijalle.* Palvelupyynnön esittäminen jo itsessään kertoo puutteellisesti toimivista jätehuollon palvelumarkkinoista.

Jätelaitosyhdistys korostaa, että **kunnan toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden tarkoitus huomioiden arviointi ei voi TSV-pykälän sisään rakennetut kohtuullisuusnäkökulmat huomioiden perustua yksin kunnan näkemykseen ja arvioon asiasta. Kohtuullisuusarviointi nojautuu palvelua pyytävän näkemykseen asiasta – erityisesti, kun huomioidaan säännöksen liittymäkohdat ympäristöperusoikeuteen.** Kohtuullisuusarviointi kytkeytyy pitkälti muun palvelutarjonnan hinnan kohtuullisuusarvioon, mutta olennaisia ovat myös saatavilla olevien palvelujen laatutekijät – molemmat jätehuoltopalvelua tarvitsevan *jätteen tuottajan* näkökulmasta.

Jätelaitosyhdistys korostaa, että esitetty kunnan jätehuoltoviranomaiselle kohdistettu velvollisuus olla *”selvillä jätehuollon palvelutarjonnasta siinä laajuudessa kuin on tarpeen kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun tarjoamista koskevien edellytysten arvioimiseksi”* eroaa olennaisesti Jätelakioppaan suosituksista. Loppuraportissa esitetyn pykäläehdotuksen perustelut ja itse pykälän velvoitteet ovat keskenään ristiriidassa eivätkä ole omiaan selventämään jätehuoltoviranomaiselle esitetyn uuden velvoitteen laajuutta ja merkitystä. Selvillä oleminen ei edes teoreettisesti parhaalla mahdollisella tavalla toimiessaankaan anna muuta kuin suuntaa-antavaa tietoa. Selvillä oloon perustuvat tiedot riippuisivat täysin siitä, mitä tietoa viranomaiselle annettaisiin yksityisten jätealan yritysten toimesta. **Viranomainen voi olla selvillä vain siitä, mitä sille ilmoitetaan yksityisten palveluntarjoajien toimesta tarjottavan. Sen sijaan siitä ei voida olla etukäteen selvillä, saako jätteen tuottaja jätteen haltijana TSV-säännöksen edellyttämällä tavalla palvelua tosiasiallisesti, kohtuullisin ehdoin ja sellaisena palveluna, mitä juuri kyseinen jätteen tuottaja tarvitsee.**

Edellä kuvatuin perustein Jätelaitosyhdistys katsoo, että kunnalle voidaan TSV-säännöksessä säätää korkeintaan velvollisuus *arvioida muun palvelutarjonnan puutetta.* Yhtäältä tasa-

⁷ Jätelakiopas, Yhdyskuntajätehuoltoa ohjaavat säännökset, Ympäristöhallinnon ohjeita 5/2015.

arvoiseksi arviointikriteeriksi kunnan arvioinnin ohella on nostettava jätteen haltijan arvio yksityisestä palvelutarjonnasta ja sen kohtuullisuudesta, jotta TSV-säännöksen tavoite ja tarkoitus on mahdollista saavuttaa. TSV-palveluun kohdistuvan pyynnön merkitys tässä kontekstissa on merkittävä edellä perustellulla tavalla.

Jätelaitosyhdistys kiinnittää huomiota myös TSV-sopimusten voimassaoloa koskevaan muutosesitykseen (esitetty muutos 33.4 §:ään). Säännökseen ei ole yleisen sopimusvapauden näkökulmasta tarpeen erikseen kirjata velvollisuudesta *nimenomaisesti toistaiseksi voimassa olevan TSV-sopimuksen tekemiseen*. Toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen määrittelyn sijaan on perusteltua käyttää yksinkertaista muotoilua ”sopimus”, joka voi yleisen sopimusvapauden nojalla olla joko määräaikainen tai toistaiseksi voimassaoleva ja sopimuksen irtisanomisehtojen mukaisesti irtisanottavissa molemmiin puolin. Toissijaisen vastuun luonteen vuoksi sopimus ei kuitenkaan velvoita käyttämään TSV-palvelua.

Jätelaitosyhdistys esittää jätelakityöryhmän loppuraportissa esitettyä jätelain 33 §:n 3 ja 4 momenttien muotoilua muutettavaksi seuraavasti (*Jätelaitosyhdistyksen esittämät muutokset kursivoituna ja alleviivattuna*):

Kunnan on arvioitava jätehuollon palvelutarjontaa siinä laajuudessa kuin on tarpeen kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun tarjoamista koskevien edellytysten arvioimiseksi sekä huolehdittava riittävästä tiedottamisesta arvioinnin johtopäätöksistä toissijaista jätehuoltopalvelua käyttäville tai pyytäville toimijoille.

Jos kysymyksessä on jatkuvasti ja säännöllisesti tarvittava jätehuoltopalvelu, kunnan on tehtävä jätteen haltijan tai muun 1 momentissa tarkoitetun toimijan kanssa sopimus. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä toissijaista jätehuoltopalvelua koskevaan pyyntöön sisällytettävistä tiedoista ja pyynnön esittämismenettelystä sekä jätehuollon palvelutarjonnan arviointimenettelystä, arvioinnista tiedottamisesta ja muista näihin rinnastettavista seikoista.

3. Poikkeus velvollisuudesta luovuttaa jäte kunnan järjestämään jätehuoltoon, jätelaki 42 §

3.1 Poikkeus velvollisuudesta luovuttaa jäte kunnan järjestämään jätehuoltoon

Jätelakityöryhmän työn lopputuloksena on esitetty säilytettäväksi kunnan mahdollisuus päättää poikkeamisesta, jätteen haltijan hakemuksesta ja jätelain 42 §:ssä säädetyin perustein, velvollisuudesta luovuttaa jätelain 32 §:n mukaisesti kunnan vastuulle kuuluva jäte kunnan jätehuoltojärjestelmään. Loppuraportissa esitetyn mukaisesti poikkeaminen koskisi jätelain 32

§:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetussa toiminnassa syntyvää jätettä (kunnan toiminnan yhdyskuntajätteet).

Poikkeamisen perusteita on loppuraportissa esitetyssä muotoilussa väljennetty puhtaasta laillisuusharkinnasta tarkoituksenmukaisuusharkinnan suuntaan, kun esitetty muotoilu mahdollistaisi nykykäytännöstä poiketen myös etusijajärjestyksen kannalta vähintään samaan lopputulokseen päätyminen jätehuollon järjestämisessä. Lisäksi kiinteistöllä ei tarvitsisi enää syntyä muuta jätettä kuin yhdyskuntajätettä. **Jätelaitosyhdistys esittää, että mikäli 32 §:n muutos toteutetaan loppuraportissa esitetyn mukaisena, jätelain 42 §:n 1 momentin kriteereihin tulisi lisätä kohta, jonka mukaan poikkeaminen ei saisi vaarantaa kunnan järjestämän jätehuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista⁸.**

Jätelaitosyhdistys esittää jätelakityöryhmän loppuraportissa esitettyä jätelain 42 §:n 1 momentin muotoilua muutettavaksi seuraavasti (Jätelaitosyhdistyksen esittämät muutokset kursivoituna ja alleviivattuna):

Kunnan jätehuoltoviranomainen voi jätteen haltijan hakemuksesta päättää, että 32 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun jätteen jätehuolto 41 §:n 1 momentista poiketen voidaan järjestää 4 luvun mukaisesti, jos näin järjestetty jätehuolto on perusteltua kiinteistön jätehuollon järjestämiseksi ja johtaa etusijajärjestyksen toimeenpanon kannalta vähintään samaan lopputulokseen eikä siitä aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle eikä terveydelle. Poikkeaminen ei saa vaarantaa kunnan järjestämän jätehuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista. Päätös tehdään määräajaksi enintään viideksi vuodeksi.

3.2 Sosiaali- ja terveydenhuollon sekä maakuntien yhdyskuntajätteistä

Jätelaitosyhdistys haluaa kiinnittää huomiota jätelakityöryhmän työssä sosiaali- ja terveysministeriön vahvasti esiin tuomiin huoliin kunnan toiminnan ulkopuolelle jäävien sosiaali- ja terveyspalveluiden jätehuoltopalveluiden saatavuudesta. Huoli on kohdistunut jätehuollon lainsäädännön muutosten kokonaisuuden aiheuttamiin epävarmuustekijöihin jätehuoltopalvelujen saatavuudessa. Sote- ja maakuntahallinnon uudistuksen vaikutus kokonaisuudessa on merkittävä kunnilta maakuntiin siirtyvien sosiaali- ja terveyspalveluiden jäädessä jatkossa loppuraportissa esitetyn kuntavastuun rajauksen myötä jätelain 32 §:n soveltamisalan ulkopuolelle.

⁸ Muussa vastaavassa lainsäädännössä on säädetty vastaavia taloudellisiin edellytyksiin perustuvia kriteerejä. Vrt. vesihuoltolaki (119/2001) 11 §, Liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen.

Maakuntien jätehuollon järjestämiseen tulee kiinnittää sote- ja maakuntahallinnon uudistuksen yhteydessä huomiota. **Luontevinta olisi säilyttää maakuntien yhdyskuntajätteet kuntavastuun piirissä myös jatkossa.**

Myös jätelain 42 §:n avulla mahdollistettaisiin sosiaali- ja terveysministeriön huoliin vastaaminen. **Jätelaitosyhdistys esittää, mikäli 32 §:n muutos toteutetaan loppuraportissa esitetyn mukaisena, 42 §:ään lisättäväksi uuden kolmannen momentin, joka mahdollistaisi loppuraportissa esitetyn kuntavastuun rajauksen kohteena oleville toiminnoille valinnanvapauden ja vaihtoehdon pyytää hakemuksesta päästä kunnan jätehuollon järjestämisvastuun piiriin ja 32 §:n soveltamisalaan.**

Poikkeaminen jätteen haltijan jätehuollon järjestämisvastuusta olisi perusteltua 42 §:n nojalla analogisesti myös silloin, kun on kyse voimassa olevan jätelain mukaisesti kunnan vastuulle kuuluvista ja kuntavastuun rajauksen myötä kunnan vastuun ulkopuolelle jäävistä toiminnoista. Muutos mahdollistaisi kuntavastuun rajauksen piiriin kuuluville toiminnoille *erikseen määritellyn ja tarkkarajaisesti säännellyn vaihtoehdon* yhdyskuntajätehuoltonsa järjestämiseen määriteltujen edellytysten täytyessä. Poikkeamismahdollisuus ei olisi automaatio ja toimivalta siitä päättämisestä olisi 42 §:ssä säädettyjen edellytysten puitteissa kunnan jätehuoltoviranomaisella. Päätös tehtäisiin määräajaksi, enintään viideksi vuodeksi.

Jätelaitosyhdistys huomauttaa, että voimassa olevan jätelain 42 §:n mukaista poikkeamisen hakemisen mahdollisuutta on käytetty hyvin vähän. Näin ollen Jätelaitosyhdistyksen esittämän jätelain 42 §:n soveltamisalan laajennuksen ei voida arvioida lisäävän kunnissa hallinnollista taakkaa merkittävästi. Hallinnollisen taakan mahdollinen rajallinen lisääntyminen kunnissa *vähentäisi kuitenkin joka tapauksessa merkittävästi* hallinnollista taakkaa voimassa olevan jätelain 32 §:n soveltamisalan ulkopuolelle jäävissä toiminnoissa. Muutoksen kokonaisvaikutus hallinnolliseen taakkaan olisi näin ollen varsin rajattu.

Jätelaitosyhdistys esittää edellä kuvatusti jätelain 42 §:ään lisättäväksi uuden 3 momentin:

Kunnan jätehuoltoviranomainen voi jätteen haltijan hakemuksesta päättää, että 32 §:n 1 momentin ulkopuolelle jäävien sosiaali- ja terveyspalveluissa ja koulutustoiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen sekä valtion, seurakuntien ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen sekä julkisoikeudellisten yhdistysten hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuolto voidaan järjestää 5 luvun mukaisesti, jos näin järjestetty jätehuolto on perusteltua kiinteistön jätehuollon järjestämiseksi ja johtaa etusijajärjestyksen toimeenpanon kannalta vähintään samaan lopputulokseen eikä siitä aiheudu vaaraa tai haittaa ympäristölle eikä terveydelle. Päätös tehdään määräajaksi enintään viideksi vuodeksi.

4. Kirjanpito jätehuoltopalvelusta ja kuljettajan tiedonantovelvollisuus, jätelaki 44 §

Voimassa oleva jätelaki edellyttää kuntien jätelaitoksilta markkinaehtoisien ja lakisääteisen toiminnan erittelemistä kirjanpidossa soveltuvin osin kirjanpitolakia noudattaen. Jätelakityöryhmän loppuraportissa esitetään vaatimus laajennettavaksi kuntien toissijaisen vastuun nojalla tuottamiin palveluihin siten, että samalla edellytettäisiin TSV-palvelun liikevaihdon jaottelua keskeisempien jätelajien ja käsittelymenettelyjen suhteen. Säännöksessä viitattaisiin kirjanpitolakiin. Perusteluina esitetään läpinäkyvyyden lisäämistä.

Jätelaitosyhdistyn tukee avoimuuden lisäämistä. Loppuraportissa esitetty lähestymistapa johtaa kuitenkin esitetyn velvollisuuden ja sen täyttämisen mahdollisuuksien välisiin merkittäviin ristiriitoihin.

Jätelaitosyhdistys korostaa, että lakisääteisiä velvollisuuksia asetettaessa on jo lainvalmistelussa varmistuttava siitä, että säädettävät velvollisuudet ovat myös toteutettavissa. Jätelaitosyhdistys huomauttaa, että *edes kuntatoimijoita ei voida asettaa lainsäädännöllä asemaan, jossa niille säädetään velvollisuus, mutta lainsäädännöllä ei varmisteta edellytyksiä velvollisuuden käytännön toteuttamiselle.*

Kirjanpitovelvollisuuteen liittyy olennaisesti tietojen oikeellisuus, täsmällisyys ja jäljitettävyyden.⁹ Loppuraportissa esitetty velvollisuus TSV-palvelujen erittelyyn kirjanpidossa on kestävä jätteiden kiinteistöittaisen jätteenkuljetuksen toteuttamisvaihtoehtojen erojen ja haasteiden näkökulmasta. Jätelaissa on jo nyt säädetty jätteenkuljettajalle velvollisuus sekakuormien osalta jätteen alkuperätietojen riittävän erittelyn antamiseen jätteen vastaanottajalle (jätelaki 44.3 §). Käytäntö on osoittanut, että tätä velvollisuutta ja sen edellyttämää ”riittävää erittelyä” sovelletaan vaihtelevasti. Nykyään kuljettajilta saadut arviotiedot TSV-jätteiden osuudesta kuormissa eivät ole olleet täsmällisiä eivätkä riittävän luotettavia kirjanpidollisen erittelyn tekemiseen. Loppuraportissa esitetyn muutoksen myötä kuljettajan antama arvio jätteen alkuperästä ei enää riittäisi. Kirjanpidon erittelyyn velvoitetun tahon tulee voida *aukottomasti* ja *varmasti* todentaa jätteen alkuperä katkeamattoman kirjausketjun vaatimusten mukaisesti. Jätelaki tai siihen esitetyt muutokset eivät anna jätettä vastaanottavalle kunnalle tai kuntien jätelaitokselle työkaluja loppuraportissa esitetyn TSV-erittelyn edellyttämien tietojen saamisen varmistamiseen. **Edellä kuvatuista syistä Jätelaitosyhdistys esittää vaihtoehtoista lähestymistapaa TSV-palvelujen erittelyyn.**

⁹ Audit trail, eli katkeamattoman kirjausketjun vaatimus tarkoittaa sitä, että kirjaukset on tehtävä niin, että niiden yhteys tuotto- ja kululaskelmaan, taseeseen ja talousarvion toteutuma-laskelmaan voidaan vaikeuksitta todeta.

Jätelaitosyhdistys esittää jätelain 44 §:n säilyttämistä pääosin voimassa olevan jätelain mukaisena, huomioiden markkinaehtoisen toiminnan erottelun suhteuttamisen liikevaihtoon (*Jätelaitosyhdistyksen esittämät muutokset kursivoituna ja alleviivattuna*):

Jos kunta tai 43 §:n mukainen yhtiö hoitaa tässä luvussa kunnan velvollisuudeksi säädetyn jätehuollon lisäksi muuta jätehuoltoa, se on eriteltävä kirjanpidossa ja siitä on laadittava tilikausittain erilliset laskelmat, jotka kuvaavat toiminnan liikevaihtoa ja taloudellista tulosta. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä laskelmaan sisällytettävistä tiedoista.

Jätelaitosyhdistys esittää jätelakityöryhmän loppuraportin esitykselle vaihtoehtoista lähestymistapa jätelain 79 §:n 3 momenttia muuttamalla. Vaihtoehto turvaa tavoitellun avoimuuden päämäärän ja poistaa loppuraportissa esitettyyn muutosesitykseen liittyvän problematiikan lainsäädännön edellytysten täyttämisen mahdollisuuksista.

Voimassa oleva jätelain 79.3 § varmistaa julkisoikeudellisina maksuina perittävien jätemaksujen käytön läpinäkyvyyden. Säännös edellyttää kunnalta vuosittaista tiedottamista asukkaille ja muille jätehuoltopalvelujen käyttäjille jätemaksukertymästä sekä siitä, mihin kertymää on käytetty. Jätelaitosyhdistyksen esittämä muutos 79 §:ään edellyttäisi kunnan toissijaisen jätehuoltovelvollisuuden perusteella vastaanotettujen jätteiden jätemaksujen kertymän ja käytön jakautumisen kuvaamista sekä sen esittämistä, mistä pääasiallisista vastaanotetuista jätelajeista ja palveluista kertymä koostuu. Erottelulla varmistettaisiin kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun läpinäkyvyyttä ja avoimuutta. Tietojen tulisi olla helposti saatavilla esimerkiksi kunnan omilla verkkosivuilla tai 43 §:ssä tarkoitetun kuntien omistaman yhtiön verkkosivuilla yleisessä tietoverkossa.

Jätelaitosyhdistys esittää avoimuuden lisäämiseksi jätelain 79 §:n 3 momenttia muutettavaksi seuraavasti (*Jätelaitosyhdistyksen esittämät muutokset kursivoituna ja alleviivattuna*):

Jätemaksun perusteista määrätään tarkemmin kunnan hyväksymässä jätetaksassa. Kunnan on tiedotettava jätetaksasta yleisesti siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Kunnan on myös tiedotettava vuosittain kunnan asukkaille ja muille jätehuoltopalvelujen käyttäjille jätemaksun ja mahdollisen perusmaksun kertymästä sekä siitä, mihin kertymää on käytetty. Kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun perusteella keräämien maksujen kertymä on eriteltävä muusta jätemaksukertymästä. Tiedot jätetaksasta, maksun kertymästä ja sen käytöstä on oltava saatavilla yleisessä tietoverkossa.

5. Jätehuollon sidosyksikkösääntely ml. oma ulosmyyntiprosentti, uusi säännös jätelakiin

Jätelakityöryhmän loppuraportissa esitetään jätelakiin lisättäväksi uusi säännös, jossa säädettäisiin jätehuollon toimialalle oma sidosyksikkösäännös. Jätehuollon sidosyksiköille esitetään säädettäväksi ulosmyyntirajaksi pysyvä 10 prosentin raja ilman 500 000 euron euron määräästä rajaa.

Jätelaitosyhdistys katsoo, että loppuraportin esitys on askel oikeaan suuntaan. Jätelaitosyhdistys kuitenkin korostaa, ettei esitetty 10 prosentin pysyvä ulosmyyntiraja ole jätehuollon toimialalla riittävä, kun huomioidaan jätehuoltopalveluiden saatavuuden turvaamisen tavoite koko maassa. Lisäksi on muistettava eduskunnan tahtotila. Eduskunnan tahtotila¹⁰ hankintalakia (1397/2016) säädettäessä oli jätehuollon erillistarkastelu jätehuollon ominaispiirteet huomioiden. Eduskuntakäsittelyssä tunnistettiin jätehuollon erityispiirteet. **Jätelaitosyhdistys esittää, että jätehuollon sidosyksiköille säädetään hankintadirektiivin (2014/24/EU) mukaisesti ylärajaksi 20 prosentin ulosmyynti.**

Jätelaitosyhdistys korostaa, että sidosyksikkösääntely on *vain yksi jätehuollon sidosyksiköiden markkinaehtoista toimintaa koskeva sääntelyn muoto*: Mikäli sidosyksikköasemassa oleva kuntien jätelaitos toimii markkinoilla, sen tulee toimia yhtiömuotoisena ja markkinaehtoisella hinnoittelulla (kuntalaki 410/2015, 15-luku) ja eritellä markkinaehtoinen toiminta kirjanpidossaan lakisääteisestä toiminnasta (jätelaki 44 §). Lisäksi toimintaa säännellään ja valvotaan kilpailuneutraliteetin osalta (kilpailulaki 948/2011, 4 a-luku) sekä hankintalain näkökulmasta (hankintalaki 15-luku).

Jätelaitosyhdistys muistuttaa, että kuntien jätehuollon lakisääteiset tehtävät on pitkälti järjestetty kuntien välisenä yhteistoimintana. Järjestämisestä vastaavat omistajakuntien sidosyksiköinä toimivat jätelaitokset. Jätelain 43 §:n mukainen jätehuollon tehtävien siirto edellyttää kuntien yhdessä omistaman jäteyhtiön sidosyksikköasemaa omistajiinsa nähden. Jätelain sidosyksikkövaatimus huomioiden sidosyksikkö ei voi vaarantaa sidosyksikköasemaansa ja sen on tästä syystä tarkasteltava ulosmyyntiään käytännössä hieman sallittua prosentuaalista ulosmyynnin osuutta alemmalla tasolla. Jätelaitokset eivät voi riskeerata jätelain mukaiseen tehtävien siirtoon perustuvaa toiminnan kokonaisuutta markkinaehtoisen toiminnan rajan ylitymisellä. Mikäli ulosmyyntiraja ylittyisi, jätelaitos menettäisi sidosyksikköasemansa ja siten mahdollisuutensa toimia omistajakuntiensa jätehuollon palvelutehtävien toteuttajana omistajakuntiensa puolesta. Merkitys korostuu, kun huomioidaan TSV-sääntelyyn kohdistuvien esitettyjen muutosten epävarmuustekijät: yksikin suurempi virheelliseen TSV-tulkintaan

¹⁰ EV 239/2016 vp.

perustuva jäte-erä saattaisi jälkitarkastelussa ylittää markkinaehtoisen toiminnan rajat ja vaarantaa sidosyksikköaseman.

Jätelaitosyhdistys kiinnittää huomiota siihen, että jätehuollon toimialalle ominaista on yksityisen liiketoiminnan perustaminen kuntien jätelaitosten tuottamien palvelujen varaan.

Liian tiukka markkinaehtoisen toiminnan raja ja samaan aikaan kiristynyt TSV-sääntely vähentäisivät pienten jätealan yksityisten yritysten mahdollisuuksia kilpailla alueellisilla markkinoilla ja sulki uusien pienten toimijoiden markkinoille tulon, kun niiden saatavilla olevat hyödyntämis- ja käsittelypalvelut vähenisivät. Monet yksityiset jätehuoltoalan yritykset, ovat tukeutuneet omassa liiketoiminnassaan vähintään osittain kuntien jätelaitosten palvelujen varaan. Todennäköisenä seurauksena kuntien jätehuollon sidosyksiköiden markkinaehtoisen toiminnan liiallisessa rajaamisessa onkin pienempien jätehuoltotoimialan yrittäjien tarvitsemien jätteen hyödyntämis- ja käsittelypalvelujen saatavuuden heikentyminen ja keskittyminen puhtaasti niiden kanssa kilpaileville suuremmille yksityisille jätehuoltoyrityksille. Vaikutus korostuisi erityisesti tilanteissa, joissa suurille yksityisille jätehuoltoyrityksille muodostuisi kuntien jätelaitosten markkinaehtoisen toiminnan rajoitusten vuoksi määräävää markkina-asemaa lähenevä tilanne hyödyntämis- ja käsittelypalvelujen ainoana tarjoajana alueella. Kuntien toissijainen vastuu ei tulisi vaihtoehtona kyseeseen, jos muuta palveluntarjontaa on (kohtuudella) olemassa. Toisaalta muutosten on arvioitu myös heikentävän kuntien mahdollisuuksia TSV-palveluiden ylläpitämisessä.

Samalla kun jätelaitosten markkinaehtoisten palvelujen tarjoamisen mahdollisuuksia rajataan merkittävästi aikaisemmasta, lisätään markkinaehtoisten palvelujen tarvetta kuntavastuun rajauksen kautta. Kokonaisuus aiheuttaa vääjäämättä ongelmia jätehuoltopalveluiden saatavuudessa. Vaikutukset ovat suurimmat siellä, missä jätelaitosten markkinaehtoiselle toiminnalle on jo nyt ollut tarvetta. Eri alueiden välisistä jätelaitosten markkinaehtoisten palvelujen tarpeen vaihteluista kertoo merkittävästi jätelaitosten markkinaehtoisen toiminnan vaihteluväli eri alueilla (0-18 % vuoden 2015 liikevaihdosta). Vaihteluväli kertoo myös siitä, etteivät jätelaitokset maksimoi markkinaehtoisen toimintansa määrää – markkinaehtoisia palveluja tuotetaan niillä alueilla, joilla niille on tarvetta. Jätelaitosten markkinaehtoisen toiminnan liiallinen rajaaminen vaarantaisi jätehuoltopalvelujen saatavuuden ja vähentäisi tervettä kilpailua, kun jätteen tuottajan valinnanmahdollisuudet heikkenisivät.

Jätelaitosyhdistys muistuttaa, että jätehuollon sidosyksiköiden markkinaehtoisen toiminnan liiallinen rajaaminen heikentää myös mahdollisuuksia markkinaehtoisesti toteutuvaan innovaatioyhteistyöhön ja kumppanuuksiin julkisten ja yksityisten jätehuoltoalan toimijoiden välillä. Vaikutukset ulottuvat muun muassa ravinteiden kierrätyksen edistämiseen sekä kiertotalouspaketin tavoitteiden saavuttamiseen. Jätelaitosyhdistys katsoo, että on perusteltua

kysyä, onko Suomella nykyisen kierrätysasteen valossa varaa pelata lainsäädännöllä osaava toimijataho kiertotalouden kehittämisen ulkopuolelle?

6. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset, jätelaki

Jätelakityöryhmän loppuraportissa esitetään kuntavastuun piiristä pois siirtyvässä toiminnassa syntyvän jätteen kuljetusten osalta siirtymäajaksi sopimuksen voimassaolon aika, kuitenkin enintään kaksi vuotta ehdotetun muutoksen voimaantulosta.

Sopimusjuridisesti on oleellista, että kahdenvälisen sopimusten kestoajkaan ei puututa jätelailla. Lähtökohtaisesti lainsäädännön muutokset eivät voi takautuvasti muuttaa kahdenvälistä, sopimushetkellä voimassa olleen velvollisuuden täyttämiseksi kilpailutetun ja kilpailutuksen perusteella määritettyä sopimussuhdetta. Liian lyhyeksi määritetyn enimmäissiirtymäajan kirjauksen vuoksi kunta olisi jätelain nojalla pakotettu irtisanomaan sopimuksensa kahden vuoden kuluessa lain voimaan tulosta, mikä saattaa johtaa ko. kunnan sopimusvelvoitteen rikkomiseen.

Jätelaitosyhdistys huomauttaa, että siirtymäajan harkinnassa ja vaikutuksia arvioitaessa on syytä ottaa huomioon muutosten kokonaisuus. Huomiota tulee kiinnittää myös voimassa olevassa jätelaissa säädettyyn kuljetusjärjestelmiä koskevaan siirtymäaikaan (149 §), jossa on arvioitu tarvittavaksi siirtymäajaksi 3-5 vuotta. Kyse oli yksityisoikeudellisista ja lähtökohtaisesti myös kuluttajansuojan piiriin kuuluvien sopimusten osalta riittäväksi katsotusta siirtymäajasta, kun nyt esitetty muutos kohdistuisi hankintasopimuksiin.

Jätelaitosyhdistys esittää, että mikäli kuntavastuun rajausta toteutuu, siirtymäsäännöstä muutetaan vähintään siten, että siirtymäaika jatkuu jätteenkuljetuksen kuljetussopimusten loppuun saakka tai enintään viisi vuotta lain voimaantulosta.

Jätelaitosyhdistys esittää jätelakityöryhmän loppuraportissa esitettyä siirtymäsäännöksen muotoilua muutettavaksi seuraavasti (*Jätelaitosyhdistyksen esittämät muutokset kursivoituna ja alleviivattuna*):

Kunta, joka on järjestänyt ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten nojalla vastuulleen kuuluneen muun kuin 32 §:n 1 momentissa tarkoitetun jätteen kuljetuksen 36 §:n mukaisesti, voi jatkaa järjestelyä asianomaisten yhteisöiden tai yritysten kanssa sopimuksen voimassaolon ajan tai enintään viiden vuoden ajan tämän lain voimaantulosta. Kunnan näin menetellessä asianomaista jätteen haltijaa eivät

tuona aikana koske jätelain 28 §:ssä säädettyt velvollisuudet jätehuollon järjestämisessä.

Helsingissä 8. päivänä maaliskuuta 2017

JÄTELAITOSYHDISTYS RY

Riku Eksymä
toimitusjohtaja

Amanda Nikkilä
lakimies